

med lukket, og der er ikke noget at gøre. Beslutningen står fast.

Vi tager fat. Hr. Jens Rohde.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det var en interessant tale, den socialdemokratiske ordfører holdt, hvis man ikke lige havde hørt det meste af det før.

Man kan jo så spørge: Hvorfor ligger det holdbare i, at man bliver ved med at øge det offentlige forbrug, og at man bliver ved med at brandskatte befolkningen i stadig stigende grad?

Jeg spurgte i går under debatten den socialdemokratiske ordfører om det offentlige forbrug og de stadig stigende skatter. Hr. Jan Petersen benyttede lejligheden til at gå op og diskutere med sig selv, hvorvidt han var blevet inviteret til det socialdemokratiske krisemøde i Havnsø – endda to gange. Jeg vil sige til hr. Jan Petersen: Det anliggende overlader jeg helt til hr. Jan Petersen og statsministeren.

Men det, der jo kom ud af det møde, ved vi jo skulle være et angreb på Venstre og Venstres skattestop, så det diskuterer vi meget gerne, og vi glæder os også til, at den debat kommer frem i dag.

Jeg har ét ganske enkelt spørgsmål til hr. Jan Petersen: Hvad er Socialdemokratiets alternativ til Venstres skattestop?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg må sige, at hr. Rohde er en pænere mand end mig; han sagde, at det var en interessant tale. For mig var det den mest kedelige og intetsigende tale, jeg nogen sinde har hørt, hvor hr. Jan Petersen klart gik uden om forsøget på at få den nødvendige debat, vi også skal have i dag – netop debatten om skattetrykket i Danmark.

Jeg var glad for, at hr. Jan Petersen ikke lagde op til, at vi skal tale om procenter af BNP, for det er ikke det, befolkningen forstår; det er ikke det, der interesserer befolkningen.

Jeg vil meget hellere have, at vi får en skatte-debat om, hvordan den almindelige dansker føler skatteåget på sin krop; føler, hvor meget de 24 mia. kr., som regeringen har pålagt danskerne i ekstraskat, siden den trådte til, belaster den enkelte dansker; føler, hvor meget de brandskattes; føler, hvor urimeligt det er, at de arbejder mandag, tirsdag, onsdag og lidt af torsdagen for andre og resten af torsdagen og fredagen for sig selv og deres familie.

Den debat synes jeg ikke at hr. Jan Petersen skal gå uden om, for hr. Jan Petersen må kunne se, hvordan det er på vej til at gå i Holland, Tyskland, Frankrig, Italien, Finland – også steder, hvor der er socialdemokratiske regeringer – hvor skatten på arbejdsindsats nu reduceres betragteligt.

Er det en tanke, der er fuldstændig fjern for den socialdemokratiske ordfører?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg må sige, at jeg var dybt skuffet over, hvad hr. Jan Petersen gjorde ud af sundhedsområdet. Det er jo småting, det er nærmest pinligt, hvad man har fået lavet med venstrefløjen på det her område.

Men for 3 år siden havde Det Konservative Folkeparti virkelig store forhåbninger til Socialdemokratiet, og vi indgik en aftale i efteråret 1997, hvor man blev enige om, at der skulle udarbejdes differentierede ventetidsmål, og jeg citerer her fra aftaleteksten, som man blev enig om:

»For at opprioritere behandlingen af alvorligt syge patienter er Sundhedsstyrelsen pålagt at opstille overgrænser for den fagligt acceptable ventetid for de mest alvorlige sygdomme, herunder kræftsygdomme. En samlet udmelding skal foreligge inden udgangen af 1998.«

Har vi nogen sinde set den udmelding? Nej, det har vi ikke, og jeg synes, det er pinligt.

Og nu bliver jeg nødt til at vide, om det her er sløvhed fra Sundhedsstyrelsens side, eller om det direkte er Socialdemokratiet, der aktivt har modvirket, at det her arbejde er blevet foretaget.

Vi i Det Konservative Folkeparti vil gerne have be- eller afkræftet, om man er fuldstændig ligeglad med de aftaler, man indgår med forligspartier, når man laver finanslov.

Betragter Socialdemokratiet de andre partier i Folketinget som nyttige idioter, som man bare kan være ligeglad med, mens man selv soler sig i magtens arrogance?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er jo pæne ord fra høflige konservative, man skal høre på her!

Til fru Henriette Kjær: Jeg gjorde i mit indlæg en meget central bemærkning, som også er et svar på nogle af udfordringerne i sundhedssektoren. Jeg gjorde en bemærkning om, at vi har brug for flere mennesker i arbejde. Det centrale